

[Leif Hermann]

gang på gang tilsidesættes. Den slags ting er godt mediestof, og de mediebevindte BZ'ere forstår selvfølgelig også at udnytte det og bruge det som begrundelse for yderligere militarisering af deres aktioner. Det resultat, vi ser, er en glidende optrapning til et niveau, hvor katastrofen når som helst kan indfinde sig.

Hvad der bestemt ikke gør det bedre, er, at nu er det tilsyneladende ikke engang nødvendigt, at BZ'erne har foretaget sig noget, der gør en politiindsats påkrævet. Politiet kan nu helt af sig selv, af egen drift drage i felten mod BZ'erne. Det har vi fået et meget godt eksempel på i den såkaldte Teglgårdstrædeaktion den 13. maj.

Denne aktion drejede sig om, at BZ'erne havde forladt ejendommen. Politiet var ikke blevet bedt om at rydde ejendommen. Ikke desto mindre lukkede politiet Teglgårdstræde, fangede BZ'erne i en fælde, og de af os, der har set den videooptagelse – der blev faktisk foretaget en temmelig grundig filmning af hele forløbet i Teglgårdstræde – måtte konstatere, at det, vi her var vidne til, var politiets private afstraffelse af nogle mennesker, de ikke brød sig om.

Det er helt åbenbart, at en sådan fremfærd fra politiets side ikke medvirker til at skabe afspænding af de situationer, der er så opkogte. Det er klart, at den adfærd fra politiets side og de svar, som justitsministeren har givet på spørgsmål, der er stillet i Retsudvalget, fører til yderligere diskussion af, hvor vidt politiet kan tillade sig at gå.

Men det, der for os er afgørende, er, at når der skal føres krig, er der to parter, og så længe begge parter er lige opsat på at stå fast, så er der kun den fortsatte optrapning i sigte. Derfor gælder det om, indtil vi har fundet en løsning på selve kerneproblemet, at finde nogle spilleregler, der er egnede til at afspænde de opkogte situationer. Det er vi ganske enkelt nødt til af hensyn til de politifolk, der er udkommanderet til eventuelt at blive beskadiget, men selvfølgelig også af hensyn til de BZ'eres liv og helbred, som selvfølgelig er lige så værdifuldt som politiets.

Men vi skylder også retssikkerheden den respekt, der ligger i, at gældende regler ikke overtrædes af de myndigheder, der er sat til at påse deres overholdelse. Derfor burde en husbesættelse kunne indledes med en forhandling mellem de ansvarlige politifolk og BZ'erne. Der

burde kunne spilles med åbne kort, således at de nødvendige samtalekanaler holdes åbne og derved begrænser det, der kaldes BZ-volden.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det var hr. Leif Hermanns sidste ord, der lød lidt mærkeligt: En husbesættelse bør indledes med en forhandling, altså ulovlighederne. Der skal forhandles med dem først.

Hvis nogle mennesker finder ud af, at de vil lave et bræk, så skal politiet altså, lige inden de påtaler deres ulovligheder, indlede nogle forhandlinger, om de nu ikke kan lade være. Eller hvordan mener hr. Leif Hermann?

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Knud Lind! Det, jeg skal forholde mig til, er virkeligheden, og jeg går ud fra, at vi ikke har set den sidste husbesættelse endnu. Vi har ikke løst de problemer, der ligger til grund for BZ-bevægelsens virksomhed, og vi må forudse, at der fortsat skal udkommanderes politi til at rydde besatte ejendomme.

Her er ikke tale om, at vi ser væk fra, at politiet har en opgave, som politiet skal løse, når politiet er blevet bedt om at sætte folk ud af de pågældende ejendomme. Det drejer sig udelukkende om fremgangsmåden, at sikre, at fremgangsmåden er af en sådan karakter, at vi ikke står over for konfrontationer, der i de mest katastrofale situationer kan blive livstruende for dem, der deltager i dem.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg er ganske enig med de ordførere, som i denne debat om